

Kvantitativna analiza digitopalmarnih dermatoglifa u 100 bolesnika s kompleksnim regionalnim bolnim poremećajem tip I

Miljenko CVJETIČANIN¹, Nijaz BURGIĆ², Timon CVJETIČANIN³

¹Fizijatrija, Dom zdravlja Ivanić-Grad

²Ordinacija za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju

³Klinika za neurologiju, KBC Sestre milosrdnice, Zagreb

Uvod

Kompleksni regionalni bolni poremećaj tip I, karakteriziran je heterogenim disfunkcijama mišićnog tkiva i koštanog sustava, vaskularnim poremećajima i brzom demineralizacijom kostiju, žarećom boli, oteklinom te trofičkim lezijama kože i noktiju. Prisutna bol, prema Mc Gill Index Pain Chart, rangirana je kao jedna od najjačih bolnih senzacija kronične boli s indeksom od 48. Nužno je rano prepoznavanje sindroma i što je moguće brže liječenje, s bisfosfonatima, analgeticima, lokalnim infiltracijama anestetika, vitaminima C i K, apstinencijom od pušenja, te modalitetima fizikalne terapije, TENS, MAG, doziranom kinezioterapijom i vježbanjem zdravog ekstremiteta. Genetski lokusi koji ga prate na šestom kromosomu su: A29, B62, DR6, DR13, DR15, DQ1 i DQ8, a na četvrtom kromosomu 4p12 te SMARCAD1 za dermatogliffe 4q22-23, Zamijećen je i pozitivan ANF u 30 % od 82 bolesnika.

Cilj, ispitanici i metode

Zbog mogućeg udjela genetske etiologije sindroma ispitan je kvantitativnom dermatoglfiskom analizom crtež u 100 bolesnika, u skladu s Budimpeštanskim dijagnostičkim kriterijima, a metodološki prema Miličić i sur. Otisci su uzeti na prozirnu samoljepivu foliju uz pomoć srebrnastogivog praha koji se koristi u kriminalistici. Rezultati su uspoređeni sa 200 pari otisaka zdravih muškaraca

Zagrebačke regije. Ispitivanje je provedeno u 25 varijabli: broju epidermalnih grebenova na svih 10 prstiju, njihovu sveukupnom broju na pet i deset prstiju, četirima svojstvima na svakom dlanu, između triradijusa a-b, b-c i c-d i njihovu ukupnom zbroju obostrano te atd kutovima u stupnjevima svakog dlana i obostrano.

Rezultati

Statistički značajne razlike prema t-testu u odnosu na kontrolu, nađene su u 13 varijabli u povećanu broju epidermalnih grebenova na svih 10 prstiju, na pet svake šake i njihovu obostranom zbroju.

Zaključak

Iz dobivenog se daje zaključiti, kako je poligeniski sustav s nekoliko glavnih i mnoštvom modificirajućih gena, odgovoran za razvoj dermatoglifa identičan s nekim od lokusa za razvoj algodistrofije, a sve u srhu moguće prevencije.